

Rugăciune specială pentru încetarea noii epidemii

Înainte de Otpustul Slujbei (Sfânta Liturghie sau Vecernie sau Pavecerniță), preotul rostește: Domnului să ne rugăm!

Credincioșii: Doamne, miluiește!

Preotul citește această rugăciune, pe solee, cu fața spre răsărit:

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ești bogat în milă și, cu purtarea Ta de grijă cea înțeleaptă, ocârmuiești viața noastră, ascultă rugăciunea noastră, primește pocăința noastră pentru păcate, oprește noua boală molipsitoare (noua epidemie), precum ai încetat pedepsirea poporului Tău în vremea regelui David. Cel ce ești Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, dăruiește însănătoșire celor cuprinși de boală, ridicându-i grabnic din patul durerii, ca să Te slăvească pe Tine, Mântuitorul cel Milostiv, iar pe cei sănătoși îi ocrotește de

orice boală. Binecuvintează, întărește și păzește, Doamne, cu harul Tău, pe toți cei care, cu iubire de oameni și jertfelnicie, îi îngrijesc pe cei bolnavi la casele lor sau în spitale. Îndepărtează toată boala și suferința din popor și ne învață să prețuim viața și sănătatea ca daruri ale Tale. Dăruiește-ne, Dumnezeule, pacea Ta și umple inimile noastre de credință neclintită în ocrotirea Ta, de nădejde în ajutorul Tău și de dragoste față de Tine și de aproapele. Că al Tău este a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Credincioșii: Amin.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a transmis miercuri, 11 martie 2020, către toate eparhiile din cuprinsul Patriarhiei Române, o rugăciune de rostit în contextul răspândirii virusului COVID-19.

<https://basilica.ro/rugaciune-speciala-pentru-inctetarea-noii-epidemii/>

Rugăciuni din alte surse

Troparul acesta, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pățimesc; izbăvește-i de boli și de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude și să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Rugăciune pentru cei bolnavi

Atotputernicule Doamne, Tămăduitor al sufletelor și trupurilor, care cobori pe oameni și tot Tu îi ridici, care pedepsești și vindeci din nou, ai mila de (numele), pentru că este bolnav (bolnavă).

Întinde-Ți brațul Tău tămăduitor, și vindecă pe el (ea), și ridică-l (o) din patul de suferință. Gonește duhul de slăbiciune din el (ea) și îndepărtează de la el (ea) durerea, rănila, febra și slăbiciunile.

Dacă are păcate și greșeli, iartă-i-le, din dragostea Ta pentru oameni.

Dumnezeule ai milă de ceea ce a creat mâna Ta, întru Iisus Hristos, împreună cu care ești binecuvântat și cu bunul și de viață dătătorul Tău Duh, acum și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea de fiecare zi a Sfântului Ierarh Filaret al Moscovei

Doamne, nu știu ce să cer de la Tine. Tu Unul știi de ce am nevoie, Tu mă iubești pe mine, mai mult decât eu însumi mă pot iubi.

Părinte, dă robului Tău cele ce singur nu știe a le cere. Nu îndrăznesc să cer nici cruce, nici mângâiere: numai stau înaintea Ta. Inima mea e deschisă Ție; Tu vezi trebuințele mele pe care nu le știu eu. Vezi și fă după mila Ta. Lovește-mă și mă tămăduiește, doboară-mă și mă ridică. Mă cutremur și tac cu evlavie înaintea voinței Tale sfinte și a căilor Tale celor nepătrunse pentru mine.

Mă aduc Ție jertfă, nu am altă dorință decât numai să fac voia Ta; învață-mă să mă rog, singur roagă-Te în mine! Amin!

PSALMUL 37

Al lui David.

1. Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iușimea Ta să mă cerți.
2. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta.
3. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale;
nu este pace în oasele mele de la fața păcatelor mele.
4. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea apăsă-au peste mine.
5. Împuțitu-s-au și au putrezit rănilile mele, de la fața nebuniei mele.
6. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit,
toată ziua mâhnindu-mă umblam.

7. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu.
8. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele.
9. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea
și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.
10. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei și aceasta nu este cu mine.
11. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut;
și cei de aproape ai mei departe au stat.
12. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu
și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni
și viclesuguri toată ziua cugetau.
13. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.
14. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări.
15. Că spre Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu,
16. Că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit.
17. Că eu spre bătaii gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea.
18. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu;
19. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
20. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune, mă defăimau, că urmam bunătatea.
21. Nu mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine;
22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

PSALMUL 50

Al lui David.

1. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut,
așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,

mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le.
11. Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește.
14. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.
15. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta,
Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot;
atunci vor pune pe altarul Tău viței.

PSALMUL 90

O cântare de laudă a lui David

1. Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt,
întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui.
2. Va zice Domnului: "Sprijinitorul meu ești și scăparea mea;
Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul".
3. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător.
4. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui;
ca o armă te va înconjura adevărul Lui.
5. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,
6. De lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază.
7. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta,
dar de tine nu se vor apropia.

8. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.
9. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție.
10. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău.
11. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale.
12. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.
13. Peste aspidă și vasilisc vei păși și vei călca peste leu și peste balaur.
14. “Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul;
 îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu.
15. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el;
 cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi.
16. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea”.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia. Slavă Ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia. Slavă Ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia. Slavă Ție Dumnezeule.

Tropar la Sărbătoarea Soborului Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil i a tuturor puterilor cerești. 8 Noiembrie. Glasul 4

Mai marilor Voievozi ai Oștilor cerești, rugămu-vă pe voi noi, nevrednicii; cu rugăciunile voastre să ne acoperiți pe noi, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupești păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: izbăviți-ne din nevoi, ca niște mai mari peste cetele puterilor celor de sus.

**Tropar la Sărbătoarea pomenirii minunii Sfântului Arhanghel Mihail
în Colose. Glasul 4 6 septembrie**

Mai mare Voievodule al Oștilor Cerești, Mihaile, rugămu-te pe tine noi, nevrednicii, ca să ne acoperi pe noi cu rugăciunile tale și cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupești. Păzește-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: mântuiește-ne din nevoi, ca un mai mare peste Cetele Puterilor celor de sus.

**Condac la Sărbătoarea pomenirii minunii Sfântului Arhanghel Mihail
în Colose. Glasul 2 6 septembrie**

Arhanghele al lui Dumnezeu și Slujitorule al Dumnezeieștii Măririi, apărătorul oamenilor și mai marele celor fără de trup, cere pentru noi ce este de folos și mare milă, cel ce ești Voievod mai mare al celor fără de trup.

**Condac la Sărbătoarea Soborului Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil
și a tuturor puterilor cerești. 8 Noiembrie. Glasul 2**

Mai marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitorilor Dumnezeieștii Slave, povățuitorii oamenilor și Căpeteniile îngerilor, cereți pentru noi ceea ce este de folos și mare milă, ca niște mai mari Voievozi ai celor fără de trup.

Troparul Sfântului Nichifor Leprosul – Glasul 3 4 Ianuarie

De luptele lui Nichifor Leprosul și de bărbăția-i cea întru nevoință și îngerii s-au uimit, căci ca un alt Iov, întru răbdare și mai presus de fire pătimiri pre Dumnezeu l-a slăvit, pentru carele și acum cu slavă și darul puterilor s-a încununat. Acestuia cu credință să-i strigăm: Bucură-te, povățuitorul monahilor; bucură-te, stâlpule de lumină al Bisericii; bucură-te, că sfinte moaștele tale bună-mireasma nădejzii au dobândit.

Condacul Sfântului Nichifor Leprosul – Glasul 2 4 Ianuarie

Durerea și stricăciunea cea trupească nesocotind, ca unul fără de trup către ceruri alergat-ai, cinstite Nichifor, nestrămutat sprijinitorul leproșilor. Și ca o biserică a lui Dumnezeu luminată, luminat-a întru pătimire trupul tău.

Viața Sfântului Nichifor Leprosul

VIETILE SFINȚILOR

Cuviosul Părintele nostru Nichifor Leprosul a trăit ca monah în leprozeria din insula Chios (Grecia) în secolul al XX-lea. A fost ucenic al Sfântului Antim din Chios. Prăznuirea sa se face pe 4 ianuarie.

Nicolae Tzanakakis s-a născut în anul 1890, din părinți țărani evlavioși, în satul Serikari, în regiunea Chania din insula Creta. Părinții lui au murit pe când era încă copil, lăsându-l orfan, în grija bunicului său. La vârsta de treisprezece ani s-a mutat în Chania și a început să lucreze ca ucenic la un bărbier. La scurt timp după aceea, a început să aibă primele simptome ale maladiei lui Hansen (lepra). Dat fiind că lepra era o maladie contagioasă ce inspira teamă și oroare, în acea vreme bolnavii de lepră erau închiși obligatoriu într-o colonie de leproși din insula Spinaloga. Nicolae a reușit să fugă de acolo în Egipt, unde a lucrat o vreme la un bărbier din Alexandria. Boala a continuat să avanseze, și la sugestia unui cleric, care îi povestise despre Lovokomeio, un azil-spital pentru leproși din insula Chios, Nicolae a fugit din nou, în insula Chios.

La vârsta de 24 de ani, în anul 1914, Nicolae a ajuns la azilul-spital pentru leproși administrat de ieromonahul Antim Vagianos, cunoscut mai târziu ca Sfântul Antim din Chios. În capela Sfântul Lazăr a azilului pentru leproși, unde se găsea o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului Ascultătoarea (Panaghia Ypakoe), Nicolae a aflat o atmosferă spirituală care l-a făcut să își deschidă inima spre credință și l-au făcut să râvnească la o viață de rugăciune. După doi ani, ieromonahul Antim a hotărât că tânărul era gata să primească schima monahală și l-a tuns în monahism, dându-i numele de Nichifor.

Boala lui a avansat (un tratament pentru lepră a fost descoperit abia în 1947), dar Nichifor

a stăruit în ascultare, în post și rugăciune. Lucra în grădina azilului. Între el și părintele său duhovnicesc, cuviosul Antim, s-a dezvoltat o strânsă relație de ucenicie duhovnicească. Monahul Nichifor era de nedespărțit de cuviosul Antim, astfel încât mai târziu acesta a reușit să scrie o culegere de texte despre minunile săvârșite de Sfântul Antim pe care le văzuse cu ochii lui. Nichifor se ruga ceasuri în șir, făcea metanii fără număr, dar în același timp nu vorbea despre acestea și nu își deschidea inima nimănui altcuiva decât părintelui său duhovnicesc. A devenit prim-cântăreț al bisericii azilului, dar mai târziu, când, din pricina bolii, și-a pierdut vederea, cele mai multe cântări erau cântate de ceilalți cântăreți de la strană.

În 1957, când azilul-spital a fost închis, Nichifor, dimpreună cu ceilalți pacienți rămași au fost mutați în stațiunea-leprozerie a Sfintei Varvara din Aigaleo, la vest de orașul Atena. În acea vreme, Nichifor avea aproape 67 de ani. Trupul și ochii îi fuseseră profund afectați de boală. În acea vreme, în stațiunea de la Aigaleo trăia un preot pe nume Eumenie, care, vindecat de lepră cu ajutorul noilor tratamente apărute, hotărâse să rămână acolo, alături de ceilalți pacienți. În scurt timp, părintele Eumenie a devenit ucenicul duhovnicesc al monahului Nichifor, căruia Dumnezeu, pentru răbdarea lui în boală, îi dăruise multe haruri duhovnicești.

Mulți credincioși au început să vină la monahul Nichifor ca să îi ceară binecuvântarea. Țintuit la pat, chinuit de dureri și aproape orb, monahul Nichifor avea însă darul de a aduce mângâiere celor ce veneau la el.

Vizitatorilor le spunea adesea: „Copiii mei, vă rugați? Și cum vă rugați? ...să vă rugați cu rugăciunea lui Iisus, cu «Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă.» Așa să vă rugați.”

Părintele Nichifor a trecut la Domnul pe 4 ianuarie 1964, la vârsta de 74 ani. Mai târziu, când au fost descoperite sfintele sale moaște, acestea erau binemirositoare.

Pe 1 decembrie 2012, Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice a Constantinopolului a săvârșit proslăvirea Sfântului Nichifor, iar numele acestuia a fost adăugat în calendarul Bisericii Constantinopolului.

Paraclisul Cuviosului Nichifor cel Lepros:

<https://doxologia.ro/paraclisul-cuviosului-nichifor-cel-lepros>

Troparul Sfântului Sfințit Mucenic Haralambie – Glasul 4

Arătat-te-ai, înțeleptule Haralambie, ca un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos, și ca un sfeșnic pururea luminos al lumii, strălucit-ai în lume prin mucenicie, fericite, și ai risipit întunecimea idolilor. Drept aceea, roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, să ne mântuiască pe noi.

Condacul Sfântului Sfințit Mucenic Haralambie, făcătorul de minuni

Glasul 4 *Arătat-Te-ai astăzi...*

Ca o comoară de mult preț a câștigat Biserica al tău cap, Sfinte Sfințite Mucenice, pătimitorule și purtătorule de biruință, Haralambie. Drept aceea se și bucură, slăvind pe Ziditorul.

Condacul Sfântului Sfințit Mucenic Haralambie, făcătorul de minuni

Glasul 4 *Arătat-Te-ai astăzi...*

Făcutu-te-ai preoților strălucit purtător de lumină și părinților laudă și cinste înveselitoare, Sfinte Sfințite Mucenice Haralambie. Că tu păzești de vătămare pe robii tăi.

Aceasta este asigurată de Parohia Ortodoxă Sf. Innocentie, Tarzana California